

РЕШЕНИЕ

№ Ц - 15

от 28.05.2021 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 28.05.2020 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 8942 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 3 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 3 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 181,15 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 110,50 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 76,58 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 69,31 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 69 775 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 67 419 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 261 хил. лв. и променливи – 50 158 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 39 797 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 8942 от 2019 г., се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 3, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

По отношение на конкретните ценообразуващи елементи, за които КЕВР е извършила корекции по заявлението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, касационната инстанция намира следното:

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Топлофикация – Плевен“ ЕАД относно разходите за закупуване на квоти емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на чл. 10а и чл. 10в от Директива

2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), първоинстанционният съд правилно е приел, че в тази част оспореното решение на КЕВР противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. ВАС приема, че този извод на АССГ е в съответствие със заключението на съдебната технико-икономическа експертиза (СТИЕ), в което са направени следните фактически установявания: разликата между прогнозно емитираните въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. – 185 595,3 t CO₂ и прогнозно разпределените безплатни квоти за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО – 37 677 t CO₂ оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията в експертизата той възлиза на 147 918,3 t CO₂.

По отношение определената от КЕВР среднопретеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/t решаващият състав на ВАС взема предвид следното:

От една страна, са данните, изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/t, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/t до 12,37 евро/t, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/t. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква те да са в диапазона 8,40 евро/t - 13,60 евро/t през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 €/тон - 9 €/тон като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. В края на м. юни 2018 г., преди постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., е на нива около 15 €/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 €/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 €/тон, след което достига и преминава нивото от 20 €/тон през м. декември 2018 г., а в началото на април 2019 г. достига 25 €/тон. Изчислената от СТИЕ среднопретеглена цена на база приходи и търгувани обеми за периода 01.01.2018 г. - 03.12.2018 г. е 15,34 €/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 €/тон, а за второто полугодие е 19,05 €/тон. Съдът посочва също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса Inter Continental Exchange (ICE), прилагат се единствено за целите на националния план за инвестиции и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на изложените данни съдът приема, че за „Топлофикация – Плевен“ ЕАД след приспадане на безплатните квоти за периода – 37 677 t CO₂, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период възлиза на 147 918,3 тона.

Съгласно СТИЕ при покупната цена, приета от КЕВР - 8,91 €/тон (17,43 лв./тон) разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените се изчисляват в размер на 2 577 694 лв. При по - висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид вследствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: при цена от 15,00 €/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 4 339 552 лв.; при цена от 20,00 €/тон (39,12 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 5 786 070 лв. Касационната инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица по СТИЕ, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала.

ВАС приема, че при тези данни и фактически установявания АССГ е обосновал правилен извод за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според съда, правилно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на

дружеството и прогнозното количество недостиг на емисиите, които то трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК). Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). КЕВР не се е съобразила с ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по - големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС посочва, че позовавайки се на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ съдът правилно е приел, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове представляват променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби (ДР) на НРЦТЕ, тъй като пряко зависят от количествата произведена от дружествата топлинна енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. В тази връзка, съдът прави извод, че като не е признала този разход на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД в заявения размер, КЕВР е постановила решение в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съдът приема за безспорно, че разходите, които „Топлофикация – Плевен“ ЕАД ще извърши за закупуване на квоти по по-висока цена (среднопретеглена на пазара) ще се увеличават като разликата над 8,91 €/тон ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала. В тази връзка съдът е съобразил посочената от СТИЕ икономически обоснована цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво. Ефектът от непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността на дружеството и съответно формиране на загуби.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Във връзка с този ценообразуващ елемент ВАС приема, че АССГ е формирал правилен правен извод, основан на данните по делото и комплексната СТИЕ. Във връзка с разходите за заплати и възнаграждения, заявени от „Топлофикация – Плевен“ ЕАД в СТИЕ е установено, че корекцията в заявените от дружеството разходи е в намаление с 371 хил. лв. Първоначално разходите за заплати и възнаграждения са били намалени до нивото на отчетените за 2017 г., но след възражение на дружеството е допуснато увеличение с 3 %, което е значително по - малко от одобрените увеличения за други дружества, съгласно т. 1.3 от общия подход в решението на КЕВР. Възражението, че средната работна заплата в дружеството, която е 1285 лв. продължава да изостава от средната за отрасъла, която е в размер на 1769 лв., не е прието в пълна степен от Комисията, като увеличението на разходите за заплати и възнаграждения е редуцирано от 13 % - заявен размер до 3 %. В експертната е посочено, че при така направената корекция средната работна заплата в дружеството ще се увеличи до 1323 лв.

месечно, но ще остане с 33 % по - ниска от средната за отрасъл „Енергетика“. Според експертизата, аргументът на КЕВР за корекцията - отчетена загуба за базисната 2017 г. е недостатъчен да не се допусне по - голямо увеличение на разходите за заплати и възнаграждения, поради което корекцията е икономически необоснована. ВАС приема за правилен извода на съда, че ограничаването от КЕВР на допуснатото увеличение в размер на 3%, както и общия подход, възприет в мотивите на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., не отчита състоянието на труда и икономическите условия в различните региони на страната. Те налагат на предприятията, с цел да задържат квалифицираните си кадри, да предлагат възнаграждения релевантни за определените райони в страната. В тази връзка ВАС посочва, че като се има предвид и спецификата на работата в топлофикационното дружество, за последното е необходимо да предвидят разходи за увеличение на трудовите възнаграждения на персонала, което Комисията не е съобразила. Съдът достига до извод, че прилагайки един и същ процент увеличение - до 10 % въз основа на общия подход (а по отношение на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД - значително по - нисък - в размер на 3 %), без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, КЕВР е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 АПК, доразвити в специалната уредба по чл. 23, т. 5 ЗЕ. Последният задължава при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия. Според съда, като прилага един и същ процент на увеличение спрямо всички дружества от сектора, КЕВР не отчита спецификите на всяко конкретно дружество и респективно не позволява дружествата със заплати по - ниски от средномесечните за сектора да наваксат и достигнат тези нива, това поставя в неравностойно конкурентно положение на този специфичен пазар на труда „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, а с това и възможността му да изпълнява ефективно и качествено задълженията си на лицензиант.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, определена от КЕВР, като излага следните мотиви: по предписанието на чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно приетите от Комисията Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания/та), в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на комплексната СТИЕ се установява, че „Топлофикация – Плевен“ ЕАД е заявило норма на възвръщаемост на привлечения капитал като среднопретеглена, съгласно т. 40 от Указанията според договорените лихви и тегла на заемите в размер на 9,36 %. Комисията обаче, позовавайки се на т. 41 от Указанията, е определила пределна пазарна цена на привлечения капитал за всички дружества в сектор „Топлоенергетика“ на база на статистически данни на БНБ за 2017 г. в размер на 3,91 %. Според касационната инстанция по този ценообразуващ елемент АССГ правилно е приел, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. ВАС отбелязва, че за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото обстоятелства, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2017 г. ВАС споделя прието от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за

„Топлофикация – Плевен“ ЕАД размер по правно обвързващи го договори за кредит с по - високи лихвени нива води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В случая КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 9,36 % на 3,91 % спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. От изложеното, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ - цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ. Регулаторният орган следва да утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност, се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика, и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД по отношение на разходите за ремонтни дейности, като излага следните мотиви: разходите за ремонти са условно-постоянни разходи (УПР) - не се влияят от обема на производството и се включват в Справка № 1 от електронния модел, част УПР, съгласно т. 17, Глава втора, Раздел 1 от Указанията. Касационната инстанция намира, че обосновано административният съд е приел, че без да изясни конкретно относимите към „Топлофикация – Плевен“ ЕАД факти и обстоятелствата от значение за случая и при липса на мотиви, заявените разходи за ремонт на топлофикационното дружество са намалени от КЕВР с 25 % от стойността за подмяна на гореща секция на газовата турбина, планирани от дружеството на стойност 1068,60 хил. лв., платими през второто тримесечие на 2019 г., като 50% от стойността на същото съоръжение е отчетена в представената към заявлението ремонтна програма за предходния регулаторен период, а първите 25 % са включени в отчета за третото тримесечие на 2017 г. Съдът е приел, че извършването на среден или основен ремонт от счетоводна гледна точка не се отразява в увеличение на стойността на активите, когато се възстановяват или поддържат технически характеристики на актива. ВАС приема тези изводи на АССГ за правилни, кореспондиращи с доказателствата по делото, включително с приетата по делото СТІЕ, според която становището на Комисията, че конкретният разход за ремонт представлява инвестиция и ще се включи в цените чрез стойността на активите от следващия ценови период не съответства на изискванията на счетоводното законодателство. Според експертизата непризнаването на присъщо необходимите разходи, каквито представляват процесните разходи за ремонт и невключването им в цените, безспорно се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаляване на утвърдената възвръщаемост на капитала. ВАС

приема за правилна тази констатация, защото частта от разходите, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, които обаче не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала, а ако тя не е достатъчна може да формира загуба.

Съгласно принципа по чл. 31, т. 2, б. „г“ от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да възстановят икономически обосноваваните разходи за дейността им, включително разходите за ремонти. ВАС споделя извода на АССГ, че разходите за ремонтни дейности, освен икономически и технически обосновани по размер, не следва да съставляват инвестиция, тъй като инвестициите, на основание чл. 9, ал. 1 от НРЦТЕ се включват в регулаторна база на активите, чрез които се осъществява лицензионната дейност, и се възстановяват чрез разходите за амортизации. Според заключението на вещите лица в конкретния случай непризнатите разходи за ремонти се отнасят за среден ремонт на газова турбина - подмяна на горещата секция на всеки 25000 часа. С извършването на тези ремонтни дейности не се увеличава стойността на дълготрайния материален актив, тъй като не води до удължаване на полезния живот на инсталацията или до увеличаване на производителността, нито до съкращаване на разходи, а само до поддържането на инсталацията в работен режим. ВАС посочва, че макар Комисията да не е задължена да приеме предложението за цени на дружеството, то при упражняване на регулаторното ѝ правомощие е задължена да изложи подробен анализ и ясни изчисления досежно ценообразуващия елемент по УПР за ремонти, което в случая не е сторено.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 3, което налага техникоикономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация- Плевен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.09.2018 г., тъй като с Решение № Ц-15 от 01.10.2018 г. Комисията е утвърдила изменение на цените, считано от 01.10.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация- Плевен“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

По отношение на:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД са определени в размер на б 145 хил.лв. (147 918,3 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 147 918,3 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на ВАС по адм. дело № 8942 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при

производството на дружеството (185 595,3 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (37 677 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД са определени в размер на 3 294 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 3 611 хил. лв., като същите са намалени с 317 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Плевен е в размер на 895 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ, на адрес <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включените в цените на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 207 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 326 лв.

3. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 - „НВК“, от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 9,36%. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е определена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от

договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

4. Разходи за ремонти:

Разходите за ремонт са коригирани от 5 988 хил. лв. на 4 374 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,37 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 117,72 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,16 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 71,68 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 72 022 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 69 650 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 647 хил. лв. и променливи – 54 003 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 40 076 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4464 от 28.06.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7729 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 13267 от 26.10.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8942 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД, за период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,37 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 117,72 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,16 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 71,68 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 72 022 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 69 650 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 647 хил. лв. и променливи – 54 003 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 40 076 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 5,92%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 280 000 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 208 800 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 44 210 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА